

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. No. 10.

Tiende Session.

14de Møde.

Onsdagen den 27de Octbr.

(Forsat.)

Jacobæus: Det er kun med Hensyn til Reproductionen af Løv, at jeg vil tillade mig en lille Bemærkning, den nemlig: at man har bestemte Data for, at en Mose kan reproducere sig, endog om den bliver skaaren lige til Bunden; men da vil der naturligviis hængaa en længere Tid, inden Reproduceringen finder Sted. Vi vide jo endog om vore Moser, at de ofte have været Søer for længere Tid tilbage, medens de nu ere dybe Løvemoser. Forresten har man en vis Skala, hvorefter man kan sige, at saa og saa mange Aar behøver Mosen til at groe frem i vort Klima, og saamange vil den behøve til at groe frem i et mere sydligt Klima. Den Sag troer jeg er ganske paa det Rene.

D. Nielsen: Jeg turde maagstke paa dette Trin udbede mig en Dplysning af den ærede Minister. Den Dplysning, jeg vilde udbede mig, er, hvad der er Regjeringens Hensigt med den saakaldte Gammelose, som ligger paa det Bernstorffske Gods. Det er nu omtrent 30 Aar siden, at de Bernstorffske Bønder skar Løv deri; siden har Mosen henligget. Det forekommer mig dog, at en Mose med Løv af den Bonitet burde tages i Behandling, især naar man tager Hensyn til, at den ligger Hovedstaden saa nær. Jeg har villet gjøre denne Forepørgsel til den ærede Minister paa dette Trin af Sagen, for at han, naar han ikke idag skulde være beredt

paa at give mig Svar, kunde gjøre det til anden Behandling.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til, hvad der af den ærede sidste Taler er spurgt om, skal jeg tillade mig at bemærke, at denne Mose aldeles ikke hører under Indenrigsministeriet, men under Domainerne, og at jeg altsaa ikke kan give nogen Dplysning om, hvorvidt Regjeringen tidligere eller sildigere vil foranstalte denne Mose afhændet eller paa anden Maade benyttet. Med Hensyn til de Møninger, der ere framsførte om Reproductionen af Løvemoserne, skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at i de Tilfælde, hvor jeg har hørt omtale, at Bedkommende, der havde Rettighed til Løvestjær, ville beholde denne Rettighed, endog saa naar Mosen første Gang var opskaaet, der har det altid været Tilfældet, at Bedkommende have ladet Noget tilbage i Mosen, saaledes at der var en bestemt Grund til at antage, at den vilde reproducere sig. Det vil vistnok ogsaa i Almindelighed være Tilfældet, at de, der ønske at beholde deres Rettigheder i Mosen, ikke ganske opskære den, men lade Noget tilbage. Den ærede Secretair (Drejer) har yttret, at Bestemmelserne om Udskiftningen af Moserne kunde være vanskelige eller umulige at gennemføre for meget smaa Mosers Bedkommende, da Folk derved lettelig vilde erholde saa smaa Parter, at de slet ikke kunde benytte dem. Jeg antager nu, at i saadanne Tilfælde vil vel i Almindelighed Ingen begjære sig nogen Part ublagt, naar de især velen kunne see, at de ikke ville kunne benytte den. Iøvrigt turde det vel være vanskeligt i denne Henseende at gjøre nogen Undtagelse i Loven selv, da det vil være vanskeligt at ops